

Çökel hızı düşük olan bölge sınırı işletme için ekonomik sınır kabul edilse bile ortalama kalınlığı 40 cm ve ortalama organik karbon yüzdesi 15 dolayında olan bu yeni hammaddenin büyük bir rezervi olduğu şekil 1'den hesaplanabilir.

Türkiye'nin Karadeniz'deki ekonomik bölgesi içinde kalan bu sahanın

ulusal olanaklarımıza ile araştırılması ve işletilebilirlik hesaplarının ülkemiz koşullarına göre yapılması gereğini, bir kez daha, belirtmeyi yazar bir görev bilmektedir.

DEĞİNİLEN BELGELER

Ross, D.A., Degens, E.T., MacIlvane, J. ve Hedberg, R.M., 1970 a, Recent sediments

of the Black Sea: Oceanus, 15, 4, 27-29.
Ross, D.A., Degens, E.T. ve MacIlvane, J., 1970 b, Black Sea: recent sedimentary history: Science, 170, 163-165.

Ross, D.A. ve Degens, E.T., 1974, Recent sediments of Black Sea; Degens, E.T. ve Ross, D.A., edl. The Black Sea-geology, chemistry and biology de: Am Assoc. Petroleum Geologists, Memoir 20, 183-199

Van Gölü'nde bilimsel amaçlı kıyı ötesi çalışmaları

ABDULLAH GEDİK Maden Tetskik ve Arama Enstitüsü, Ankara

GİRİŞ

Van gölünde 29 Haziran - 7 Temmuz 1974 tarihleri arasında MTA Enstitüsü, Hamburg Üniversitesi, Zürih Teknik Üniversitesi işbirliği ile ayrıntılı çalışmalar yapılmıştır. Çalışmalar için Denizcilik Bankası'na ait Ereğ gemisi kiralanmıştır. Gemide geçici olarak hava tabancası, manyetometre ve sismik aletler yerleştirilmiştir.

Van gölünde yapılan bu çalışmalar ayrıntılı olarak yayımlanacaktır. Bu yazida çalışmalarla ilgili çok öz bilgiler verilmektedir.

DERİNLİK DAĞILIMI

Van gölünün derinliği hakkında günümüzde kadar bir araştırma yapılmamıştır. Derinlik dağılımını gösterir bir harita hazırlamak üzere Van gölü bu çalışmada birçok sismik profille kesilmiştir (Şekil 1).

Van gölünde üç ana fizyografik bölge ayırt edilebilir: kuzeydoğu Erciş bölgesi; güneydoğu orta derinlikte Van bölgesi; Van Gölü'nün orta kısmındaki derin Tatvan bölgesi.

Erciş bölgesi 25 metreden az su derinliğine sahiptir. Holosen'de göl tabanının yükselmesi sonucunda meydana gelmiş yatay bir düzüktür.

Van bölgesinde ani taban yükselim ve alçalmalarıyla, 1 - 50 m arasında değişen basamak şeklindeki atımlar horst ve graben yapılarını yansıtır. Van bölgesinde horst ve grabenlere sık rastlanıldığı halde diğer bölgelerde hiçbir tektonik karışıklık görülmez.

Tatvan bölgesinin iç kısımlarında yatay, kıyıya yakın yerlerinde engebeli bir topoğrafya vardır. Sığ ortamdan derin ortama geçiş anıdır. Bu geçiş birçok yerlerde kıyıdan birkaç yüz metre ilerden başlar. Van Gölü'nün en derin noktası bu bölgelerdir ve 457 metredir.

GÖL SUYUNUN ÖZELLİKLERİ

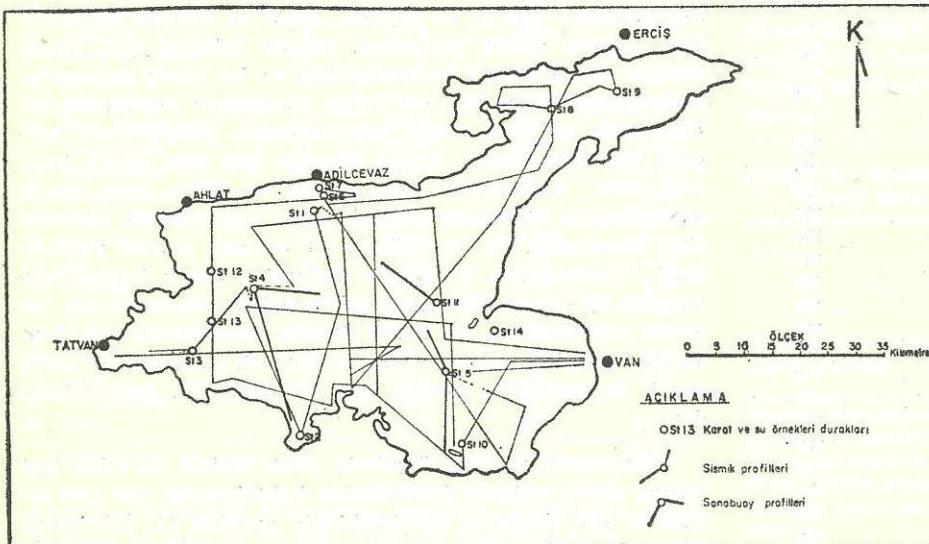
Toplam 12 durakta (Şekil 1) su örnekleri alınmış ve 1-30 metreler arasında sıcaklık ve iletkenlik ölçümleri yapılmıştır. Derin kısımlardan da Nansen şişeleriyle su örnekleri alınmış ve sıcaklıklar ölçülmüştür. Göl suyunun sıcaklığı yüzeyde 20-23°C dir. 50 metreden göl tabanına kadar ise 3.8 - 4.1 °C dir. iletkenlik 15800 - 17200 Siemen arasında değişmektedir.

JEOFİZİK ÖLÇÜLER

Van gölünün kuzeydoğusundaki Erciş bölgesi dışında 700 kilometre uzunlığında sismik yansıma profilleri elde edilmiştir. Bu amaçla 5-30 ayak küplük hava tabancası kullanılmıştır. Ayrıca manyetik ölçmeler de yapılmıştır.

KAROTLAR

Van gölünün değişik kısımlarından (Şekil 1) toplam 9 karot alınmıştır. En uzun karot 10 metredir.

Şekil 1: Van gölünde yapılan çalışmada alınan sismik profiller; karot ve su örneği durakları.